

• Gerard Hoddenbagh

**HET KNMI GEEFT BEPAALDE KLEUREN AAN
STORMEN: CODE GEEL, ORANJE OF ROOD.
ROOD IS WEL DE HEFTIGSTE STORM.**

CODE

ROOD

Code rood

In enkele gevallen treft een 'code rood' storm de discipelen. Maar niet alleen zij, ook wij hebben met stormen te maken. Wanneer komen zij? Wat doet de Heer? En hoe reageren wij daarop?

Kostbare lessen

Door bepaalde gebeurtenissen in ons leven en in dat van anderen leren we vaak kostbare lessen die we anders nooit geleerd zouden hebben.

We leren de Vader, de Zoon en de Trooster beter kennen en ervaren hun zorg en bijstand op een dieper niveau dan onder normale omstandigheden.

Wanneer komen er stormen in ons leven?

Sommige stormen in ons leven worden door onszelf veroorzaakt, zoals bij Jona. Hij is ongehoorzaam aan de stem van de Heer.

Andere stormen worden veroorzaakt buiten onze schuld, zoals bij Paulus in het boek Handelingen, hoofdstuk 27.

God kan stormen gebruiken om ons te testen, te onderwijzen en om ons geloof te versterken. Stormen komen meestal plotseling, totaal onverwacht. Ze overvallen ons en we raken dan snel in paniek. Er kunnen stormen zijn in ons gezin, in ons huwelijk en niet in de laatste plaats in de gemeente. Het kan zijn in de vorm van een plotseling sterfgeval, een acute ziekenhuisopname, een ernstige ziekte of een financieel verlies.

Maar... we kunnen ook uit balans worden gebracht door plotselinge stormen in de wereld: een orkaan, een oorlog, een politieke strijd. Daarnaast kunnen we als christenen te maken krijgen met vervolging.

Twee stormen in de evangeliën

We kijken naar twee stormen in de evangeliën. De eerste staat in Mattheüs 14:22-27:

'En terstond dwong Hij zijn discipelen aan boord van het schip te gaan en voor Hem uit te varen naar de overkant, totdat Hij de menigten zou hebben weggestuurd. En nadat Hij de menigten had weggestuurd, klom Hij afzonderlijk op de berg om te bidden. Toen het nu avond was geworden, was Hij daar alleen. Het schip echter was al vele stadiën van het land verwijderd, geteisterd door de golven, want de wind was tegen. In de vierde nachtwak nu kwam Hij tot hen, terwijl Hij op de zee liep. Toen nu de discipelen Hem op de zee zagen lopen, werden zij ontsteld en zeiden: Het is een spook! En zij schreeuwden van bangheid. Terstond echter sprak Jezus tot hen en zei: Hebt goede moed, Ik ben het, weest niet bang'. De

tweede storm vinden we in Markus 4:35-41: 'En Hij zei tot hen op die dag, toen het avond was geworden: Laten wij oversteken naar de overkant! En met achterlating van de menigte namen zij Hem, zoals Hij was, in het schip mee; en nog andere schepen waren er bij Hem. En er ontstond een hevige stormwind en de golven sloegen in het schip, zodat het schip al vol liep. En Hij lag in het achterschip op het kussen te slapen; en zij wekten Hem en zeiden tot Hem: Meester, bekommert U Zich er niet om dat wij vergaan? En wakker geworden bestrafte Hij de wind en zei tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen en er ontstond een grote stilte. En Hij zei tot hen: Waarom bent u zo angstig? Hebt u nog geen geloof? En zij vreesden met grote vrees en zeiden tot elkaar: Wie is toch Deze, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzamen?'

Deze stormen zijn niet identiek

Laten we naar het verschil kijken en daaruit leren wat dat voor ons betekent.

In Mattheüs 14 is de Heer alleen op de berg om te bidden. Hij trekt Zich terug - allereerst om het verdriet over de onthoofding van Johannes de Doper te verwerken. Hij heeft immers geen tijd gehad om dat eerder te doen (lees vers 14:12-14).

Maar...Hij is daar ook om voor de discipelen te bidden. Hij weet dat ze in gevaar zullen komen en Hij zal op het juiste moment ingrijpen. Want wat gebeurt er? Hij dwingt Zijn discipelen om aan boord van het schip te gaan en voor Hem uit naar de overkant te varen. Ze zijn alleen; de Heer is niet bij hen. Ze lijken op de proef gesteld te worden, maar Jezus is op de berg en bidt. Hij slaapt dus niet: *'Zie, de Bewaarder van Israël zal niet sluimeren of slapen. De HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw schaduw aan uw rechterhand. De zon zal u overdag niet steken, de maan niet in de nacht. De HEERE zal u bewaren voor alle kwaad, uw ziel zal Hij bewaren. De HEERE zal uw uitgaan en uw ingaan bewaren, van nu aan tot in eeuwigheid* ((Psalm 121:4-8).

Toch wordt de nood hoog, maar op het kritieke moment verschijnt de Heer. Hij weet het juiste moment te kiezen. Hij spreekt die prachtige woorden: *'Hebt goede moed, Ik ben het, wees niet bang'*. Uiteindelijk gaat de wind liggen en leren ze Hem huldigen en zeggen: *'Werkelijk, U bent Gods Zoon'* (:33).

Wat kunnen wij hiervan leren?

We krijgen allemaal te maken met stormen in ons leven. Hoe reageren we daarop? We mogen weten dat we nooit alleen zijn. Hij waakt over ons, ook al zien we Hem niet. Hij is aan Gods rechterhand en treedt voor ons tussenbeide: *'Daar wij nu een grote hogepriester hebben, die de hemelen is doorgestaan, Jezus, de Zoon van God, laten wij de belijdenis vasthouden. Want wij hebben niet een hogepriester die niet met onze zwakheden kan meelijden, maar Een die in alle*

dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. Laten wij dus met vrijmoedigheid naderen tot de troon van de genade, opdat wij barmhartigheid ontvangen en genade vinden tot hulp op de juiste tijd' (Hebr.4:14-16) en ook: 'En zij zijn wel vele priesters geworden, omdat zij door de dood werden verhinderd aan te blijven, maar Hij, omdat Hij blijft tot in eeuwigheid, heeft een onveranderlijk priesterschap. Daarom kan Hij ook volledig behouden wie door Hem tot God naderen, daar Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden' (Hebr.7:23-25).

Geen storm is gelijk

In Markus 4 is Hij in het schip en slaapt, schijnbaar onverschillig. Maar Hij heeft gezegd: 'Laten wij oversteken naar de overkant'. Er zit een belofte in het woordje 'wij'. Hij is bij hen en ze zullen veilig aan de overkant komen (5:1). Lijkt dat niet op de woorden die de Heer gesproken heeft: 'Zie, Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding van de eeuw' (Matth.28:20)? Ze bereiken veilig de overkant (5:1), maar voor het zover is, komen ze in grote nood. Het schip loopt vol. Ze zien geen uitweg meer en raken in paniek.

De les voor ons

Zo kan ook ons hart vol lopen met emoties als we in een storm zitten en we geen uitweg meer zien. Bidden werkt niet meer, we zijn volledig uit balans en dreigen te zinken.

Wat doet de Heer?

De Heer lijkt onverschillig en slaapt. Maar hebben zij dan geen belofte door de woorden die de Heer heeft gesproken? Had Hij niet gezegd: *Laten wij oversteken naar de overkant?* Ja, maar ze verliezen zijn belofte helaas uit het oog. Helaas kunnen ook wij op zulke dagen en momenten zijn beloften uit het oog verliezen en zien we alleen op de golven en horen we alleen de wind.

Wat doen de discipelen?

Ze maken de Heer wakker. Er schuilt een verwijt in hun woorden. Natuurlijk geeft de Heer om hen, maar ze ervaren het niet. En dan gebiedt de Heer de wind en zegt tegen de zee: *'Zwijg, wees stil'*.

Hebben jullie nog geen geloof?

Daarna berispt Hij hen en zegt: *'Waarom zijn jullie zo angstig? Hebben jullie nog geen geloof?'*

Hun reactie? *'Wie is toch Deze, dat zelfs de wind en de zee Hem gehoorzamen?'*

Dit zijn woorden die ook wij ons mogen aantrekken, want hoe reageren wij op de stormen in ons leven? Groeit ons geloof? Of raken we elke keer in paniek? Uiteindelijk

brengt Hij de discipelen veilig aan de overkant (5:1) en zo brengt Hij ook ons veilig in de haven (Psalm 107:28-30): *'Maar toen zij in hun benauwdheid tot de HEERE riepen, leidde Hij hen uit hun angsten. Hij brengt de storm tot stilte, zodat hun golven zwijgen. Dan zijn zij verblijd, omdat de wateren gestild zijn en Hij hen naar de haven van hun wens leidde'*.

Een lied zegt: 'Stormen mogen woeden, woest de golven slaan, hand in hand met Jezus kan ik veilig gaan'.
Laten we daaraan vast houden!

Een kort getuigenis

December jl. was ik in India en heb daar o.a. bovenstaande boodschap gebracht.

Een broeder/arts vertaalde mij vanuit het Engels in het Telugu.

Plotseling merkte ik dat hij zweeg en niet verder kon.

Ik keek hem aan en zag dat hij diep ontroerd was.

Later vroeg ik hem naar de reden.

Hij vertelde dat hij tijdens de coronapandemie veel patiënten heeft geholpen, maar toen zelf corona kreeg en op het randje van de dood heeft gelegen. Gelukkig heeft God hem na lange tijd hersteld. Nu heeft hij als arts veel meer dan voorheen gelegenheid om Hindoe patiënten het evangelie te brengen. Hij houdt nu heel regelmatig 'Gospel meetings' die ook bezocht worden door Hindoes.

Wat hij ook vertelde - en daarmee wil ik kinderwerkers bemoedigen - is dat er tijdens die kritieke dagen allemaal Bijbelteksten in zijn gedachten kwamen die hij als kind op de kinderclub geleerd had. Die waren hem enorm tot steun.

Zo kan het gaan in ons leven. Een plotselinge storm kan ons overvallen, maar God gebruikt die gebeurtenis om ons te testen, ons geloof te versterken en om uiteindelijk anderen tot zegen te zijn.